

GŁOS POLSKI

Dziennik polityczny, społeczny i literacki.

PRENUMERATA:

Miesięcznie Mk. 500. Kwartalnie Mk. 1500. Za odosłaniem dopłaca się 50 fen. miesięcznie.

Przenumerata przez pocztę miesięcznie Mk. 600. Kwartalnie 1800.

Cena numeru pojedynczego 30 fen.

Redakcja i Administracja w Łodzi:

Piotrkowska 106. Telefon 199.

Telefon w Warszawie 609.

OGŁOSZENIA:

Zwyczajne: 65 fen. za wiersz pettlowy jednoszpaltowy (strona sześć szpalt).

Drobne: 10 fen. za wiersz, najmniej 100 Mk.

Nadesłane: przed tekstem 2 Mk., w tekście 250 fen., w końcu 150 fen. za wiersz pettlowy (str. 4 szp.).

Nekrologi: 1.—Mk. za wiersz pettlowy (str. 4 szp.).

Łódźskie Żyd. Tow. Gimnastyczno-Sportowe „Bar-Kochba“.

Teatr Wielki Konstantynowska 18.

Uroczysty Popis Gimnastyczny.

Bilety do nabycia w Kasaoneli Towarzystwa ul. Cegielniana 36 codziennie od godz. 6 do 8 wieczorem u Hierżkowiec, Piotrkowska 70; u Dobrzyńskiego, ul. Piotrkowska 10, a w dzień popisu w Kasie Teatru Wielkiego. Szczegóły w programach.

Zatwierdzone przez władze biuro Informacyjno-Handlowe z oddziałem Prywatnym-Wywiadowczym, Łódź, ul. Piotrkowska 18.

I. Oddział Informacyjno-Handlowy: a) Informacje o zdolności kredytowej firm i osób w kraju i zagranicą, b) porady w sprawach handlu dotyczących (polecanie przedstawicieli i reprezentantów, oraz ściąganie o nich opinii), c) informowanie o firmach miejscowych, zamiejscowych i zagranicznych etc. II. Oddział Prywatny-Wywiadowczy: a) wywiady i dochodzenia we wszelkich sprawach, b) wywiady w sprawach politycznych, c) obserwacje, d) wywiady w celu pozyskania dowodów rzeczowych. Biuro posiada własnych agentów, korespondentów i przedstawicieli i w miarę możliwości nowelizuje stosunki z instytucjami informacyjnymi zagranicą.

Uwaga: Zlecenia przekazanych ustale przez trzecie osoby biuro nie wykonuje.

Przed nowym okresem burzy.

Nie może ulegać wątpliwości, iż Europa wchodzi w nowy okres. Likwidacja wojny zapoczątkowana w pierwszej połowie listopada nie została doprowadzona do końca. Błogosławiony pokój nie spłynął na znużone i wyczerpane narody świata. Nieugaszony pożar wojny przez cały ubiegły pięćmiesięczny okres likwidacji tlił się, wybuchał to tam, to ówdzie na t. zw. wschodzie Europy, aż wreszcie w pierwszych dniach kalendarzowej wiosny wybuchł z nową i coraz groźniejszą siłą.

Bo z chwilą przejścia Węgier do obozu komunistycznego i jednocześnie zerwania stosunków pomiędzy Włochami a Serbią, nie można już mówić o wyłączeniu polskich wojnach w obronę granic toczonych, ani o interwencyonistycznych próbach ententy w Rosji, a trzeba mówić o pożarze wojennym, ogarniającym południe i wschód Europy.

Na tych samych niemal miejscach toczą się i toczyć się będą nowe krwawe walki tam, gdzie toczono je w latach 1914, 1915 i później.

Na palcach obrat konferencji koalicyjnej w Paryżu powstawa wprawdzie błękitny sztandar Ligi Narodów, która miała zaprowadzić prkój we wszechświecie, lecz na razie błękitny sztandar stał się symbolem nowej wojny, nowego krwi przelewu.

Konfiguracja stron walczących w tych nowych zapasach jest co najmniej dziwna, a powiedzmy nawet szczerze, zupełnie nieznaną. Kto z kim będzie walczył, kto z kim będzie w sojuszu, kto kogo będzie popierał.

Zacznijmy od Polski. Maszyny walczące z ukraincami, z czechami, z Niemcami i z armią sowiecką bolszewicką, jednocześnie, choć nie formalnie, jesteśmy

w sojuszu z mocarstwami ententy, które uważają za swego najlepszego sojusznika czechów, prętkują z ukraincami i Niemcami o wspólną walkę z bolszewizmem rosyjskim.

Te ostatnie pertraktacje wtrącają nas w cały szereg dwuznacznych sytuacji. Bo ukraincy i Niemcy za cenę swego czynnego udziału w walce z Rosją sowiecką coś przebie od ententy otrzymać muszą, a to, co otrzymają na razie składa się z wyrażenia i jawnie przeciwko. — Oba ci kontrahenci koalicyjnie reklamują czołno swą walkę z bolszewikami i choć jedni z nich, mianowicie ukraincy, nie bardzo czem mają się pochwalili, to jednak, druzzy — Niemcy, poważnie prozą bolszewikom w Kurlandji i na Litwie.

A w rezultacie ententy nie decyduje się na ostrzejszy ton pod adresem tych obu swoich w walce z bolszewizmem sprzymierzeńców wówczas, gdy zwracają się oni przeciw Polsce, która przecież wciąż czołg bolszewickiego niebezpieczeństwa pierś swych synów odpięła.

Sowiecki minister spraw zagranicznych, p. Cziczerin w depeszy do nowej władzy na Węgrzech złożył ujął tę sytuację w formule, iż „koalicyja sama z nami nie walczy, a wysłała przeciw nam swoich najmitów, którymi są obecnie Niemcy, polacy i pettlowcy (ukraincy).”

To, co zasłoby obecnie na Węgrzech jeszcze bardziej płacze sytuację. Sparzywszy się na gorącym, ententa poczyniła dmuchać na zimne. Tam chciano obciążyć w wieloletni sposób Węgry w nagrodę dla czechów i rumunów za ich z bolszewizmem boje, Węgry na to odpowiedziały radykalnie i w takim razie pojedziemy z bolszewikami przeciw nam bo nie mamy do stracenia, powierzyliśmy władzę swojemu Paderewskiemu, tylko bez fos tepla, natomiast z tytułem hrabiowskim, najbardziej ententoholickiemu od początku wojny węgrowsi, Karolyiemu I. pomimo to... zostaliśmy w najokropniejszy sposób wydani na pastwę czechom i rumunom. Wobec tego, wobec tej galere, spróbujemy szczęścia w sojuszu z Leninem.

Obecnie tą samą podstawę zajmują Niemcy i ukraincy. — Jeżeli nas skrzywdzicie, pójdziemy śladami węgrowsi — powiedzą. Ta tylko będzie różnica, że węgrowsi istotnie skrzywdzono, a Niemcy i ukraincy jako krzywdę wykażą to, co nie wcale nie będzie, a mianowicie, odebranie im ostatecznie ziem polskich.

I tu następuje moment dla nas najtraficniejszy: względem Węgier pomimo słusznosci ich stanowiska nie krępowanie się dla dobra Czechów i Rumunów.

Względem Niemców i Ukrainców o ile z drugiej strony wchodzi w grę Polacy rozdzająca się błękitna Liga Narodów bardzo kępnie się. I tu dodać trzeba, że o ile chodzi o tychże np. Ukrainców względem Rumunów owe obawy i „kępnie” znikają.

Te właśnie rozmaite miny, ta rozbieżność interesów wytwarzają na wstępie nowego okresu historyjny sytuację, o której na początku wzmiankowaliśmy, niewiadomo kto z kim walczyć będzie, gdzie będą sojusznicy, gdzie wrogowie.

Kto z aliantów, członków Ligi Narodów, poprze Włochy przeciw Serbji, a kto Serbji przeciw Włochom, kto uzna Rumunów za ścisłych przyjaciół w walce z Ukraincami i vice versa?

Jak się te wszystkie stosunki nłożą wobec tego, że wszyscy niby stanęli winni pod rozkazy Ligi Narodów do wojny z bolszewicką Rosją i bolszewickimi Węgrami.

W ciągu pięciu miesięcy od kapitulacji państw centralnych doprowadzone do takiego

chaosu i pomieszania. Coś widać czyniono od początku i przez cały czas okresu pacyfikacji źle, skoro takie dał on owoce. Nie zawiniły tu przecież szczytne idee przeyd, Wilsona. Nie. Zawinić musieli ci, co o ich wykonaniu radzili, a właściwie nad tem, jakby nie stosownie ich upozorować.

Taki nieszczerzy stosunek do szczytnych zasad i idei, (a takim był stosunek wielkich mężów stanu—dyplomatów) mści się w sposób okrutny.

L. R.

Nieśmiertelnem jest życie!

Ze strasznych dni Lwowa.

Redakcja. Godzina piąta po południu. Siedzimy wszyscy pochyleni nad biurkami, przeglądając z widocznym grymasem niechęci materiał przeznaczony przez redaktora do „wyrobienia”. Redaktor chodzi po pokoju nachmurzony, wywołując głośno swe żale na świat, wojnę, ludzi i pocztę. Już od szeregu dni nie nadchodzą pisma zagraniczne, wiadomości zamiejscowe dostajemy tylko w homeopatycznych dawkach drogą telegraficzną. — Nie wiedzieli u licha, co się tam właściwie na świecie dzieje! — złożycze usta. — My wszyscy „biedny proletarij” redakcyjny” patrzymy nań z lekkim uśmiechem przekory i zadowolenia. Mało nieszczeście—myślimy—będzie raz mniej do roboty.

Wtem otwierają się drzwi i do sali redakcyjnej wchodzi triumfalnie stary woźny z pliką gazet w ręku.

— Panie redaktorze! — przyszła pocztą z zagranicy.

Uplywa minuta, dwie i już leży przedemną masa czarnej, zadrukowanej bibuly. Jako referentowi prasy „zaprzyżnionego” państwa niemieckiego dostaliśmy się w udziało przeróżne „Berliner Tageblatt”, „Vossische”, „Frankfurter” i inne „blat”, tudzież „zeitung”.

Otwieram z gestem rezygnacji leżącą u góry gazetę („Berl. Tagebl.”) i zeznając w myśli znajomych, a raczej — bądźmy szczerzy! — znaną, z którą na szóstą umówiłem się w kawiarni, poczynam czytać.

„Spartakusowcy w Berlinie! Walki uliczne! Potyczki na wschodzie miasta! Rozstrzelanie rewolucjonistów!” — Całe szpalty i kolumny zawalone są opisami tych tragicznych wstrząśnień, jakie stolica „państwa ludu i porządku” obecnie przechodzi. Przeglądając dziennik ma się wrażenie, że furja niszczycielska doszła nad Sprewą do zenitu. Na ulicach płynie krew, w walce bratobójczej przelana, z dumnych pałaców pozostają tylko gruzy. Obłąd — zda się — ogarnął tam wszystkich i wszystko.

Jeszcze nie skończyłem powyższych rozmyślań, gdy oko moje padło na zamieszczony u dołu feljeton. Patrząc na tytuł: „Z sali koncertowej”. Jaktó, więc w czasie, gdy szal walki zapanał nad miastem, są jeszcze ludzie, którzy urządzają koncerty, chodzą na nie i spokojnie czytają recenzje! Zaprawdę, nieśmiertelne jest chyba życie, niepokonany jego pęd do rozwoju!

Przyznaję otwarcie, że mimo całej nienawiści do prusaków, mimo nieklamnego zadowolenia z dopustu bożego, jaki przyszedł na gnębicieli świata, odczułem w tej chwili coś w rodzaju podziwu. — Kilka dni mającyla mi przed oczyma kartka zadrukowanej bibuly gazetarskiej z opisem walk, a równocześnie z recenzją z koncertu.

Wczoraj dostałem w ręce komplet lwowskiej „Gazety Porannej” z czasów odejścia kresowej stolicy od reszty Polski. Czternaste numerów dziennika wychodzącego na tronie, wśród gradu szrap-

nel, w mieście pozbawionem wody i słońca, w obliczu dwu najgroźniejszych niebezpieczeństw: inwazji wroga i głodu. Jakże ten dziennik wyglądał? Czy o nie zrezygnowano pożegnania „idący śmierć”?

Patrząc — i oczom nie wierzę. Numer z 7 marca: „Pożar na dworze czerniowieckim” (spowodowany — jak domo — obryzaniem wybuchem amun. „Huraganowy ogień na Lwów”, z wżem dziesiątek osób zabitych i rannych na ulicy szrapnelami, a obok opłotych wstrząsających wypadków nastajace notatki:

Z teatru miejskiego. Wobec udalenia w ostatniej chwili przedstawienia w środę, 5 b. m., zakupione na to przedstawienie bilety są ważne na przedstawienie niedzielne (9 b. m.), które odziewie się z tym samym programem, „Verbum nobile” i „Palace”. Dziś wienie światłej komedji Fiersa i Calveta p. t. „Papa” z p. Zelazowskim w tytułowej roli. — Na przyszły poniedziałek premiera niezwykle interesującej komedji Illeczka p. t. „Niebieski lis”.

Poniedziałek zaś: Przedstawienia niedzielne popołudniowe, które skutkiem wypadków wojny musiały być zawieszone, zostają podjęte na nowo. Pierwsze przedstawienie odbędzie się w najbliższą niedzielę 9 b. m. o godz. 2.30 po południu; o grana zostanie pełna humoru krótkość St. Dobrzyńskiego „Zolnierz królowej dagaśkaru”.

Numer z 12 marca: „Ukraincy ostrzeliwują ludność pociskami gazowymi”. Wykaz ofiar ostrzeliwania w dniu „przednim”, a dalej: „Gdańsk musi nasz — uroczyste posiedzenie Rady miejskiej w sprawie przyłączenia Gdańska w końcu ogłoszenie teatru świetlne Apollo, w którym wyświetla się film „Złamane życie”.

Każdy niemal dalszy egzemplarz któregośkolwiek z lwowskich dzienników przynosi podobne zestawienia.

Żywiec zabito mi serce. Czyż rocy nasi we Lwowie nie są stokroć bardziej godni podziwu od Berlńczyków Warunki, w których żyją są bezsprzecznie gorze, miasto bombardowane, skrwawione pięćmiesięczną walką, toczą przy udziale całej ludności, wróg przy bramach, a Lwów nie tylko nie zamieszkuje, ale nadludzkim wysiłkiem utrzymuje życie kulturalne, artystyczne, chowuje równowagę ducha. A wśród niebezpieczeństwa załady, myśli o ca Polsce, troszcząc się o Gdańsk, który Rzeczypospolitej rewindykuje.

Kiedy w czasie walk nad Dunajem zobaczyli żołnierze obcych armji chłopotliwego orężego spokojnie wśród zglizku walki swój zagon, rozebrzmiała o prasa zagraniczna hymnem podziwu i polskiej żywotności i wytrwania. Zaczęło się obecne Lwowa jest tej niezłomnej żywotności nowym, doskonalym wyrazem.

Słowo chciałbym jeszcze poświęcić tym cichym, bezmiennym pracownikom, którzy w najtragiczniejszej sytuacji opuścili swej placówki, rozstrzygając dla narodowego charakteru Lwowa. Dziennikarze i dziennikarki lwowskie (bo wszawiemy, że w redakcjach lwowskich pracują także kobiety) spełnili więcej niż obowiązek. Szerokie kole nie potrafił nawet ocenić całego ogromu ich pracy poświęcenia, człowiek jednak mający cokolwiek choćby z biurkiem redakcyjnym wspólnego, staje wobec faktu kontynuowania wydawnictw w podobnych warunkach wprost zdumiony.

Dziennikarzom lwowskim należy się istotnie krzyż „virtutis militaris”.

O los Lwowa jesteśmy spokojni. Si żywota w mieście tem utajona jest ta obryzmy, hart kresowego grona taksiłowy, że po wiek wieków stać on będzie Ojczyznę i narodowi na chwale.

wów zaoi wkrótce rany, zadane
zkiego barbarzyńcy! Jeśli zaś ko-
arnia zwątpienie, jeśli sceptycyzm
ra mu duszę, niech przeczyta ogło-
w jednym z ostatnich numerów
kiego dziennika.
Granatami uszkodzone realności

naprawia szybko i tanio przedsięwzię-
stwo bulowy „Betón”.
Ogłoszenie to ukazuje się w czasie,
gdy ostrzeliwanie trwa dalej!
Polska może chlubić się swymi sy-
nami na wschodnich rubieżach.
Eier.

Na frontach bojowych.

Komunikat polskiego sztabu generalnego
z dnia 28 marca.

Front galicyjski.

Pod Lwowem obustronna działalność
rji. Jeden z patroli naszych dotarł
artowskiej Skali. Na południu linji
Lwów—Przemysł, walka artyler-
a i ułazki patroli. Kontratak nie-
niaciela na Wiszewkę Wielką odparto.
nieprzyjacielskie na linję Belz—
w załamały się z wielkimi dla niego
ami w ogniu naszej piechoty.

Front wołyński.

Sytuacja bez zmiany.

Front litewsko-białoruski.

Pod Starochońskiem, Logiczynem i
kanalem Ogińskim drobne potyczki
adawczych oddziałów. Na odcinku
ary i Niezna spokój.

W zastępstwie szefa sztabu generalnego
Hallier pulk.

Komunikat polski (Poznańskie).

Komunikat głównego dowództwa z d. 28.

Grupa północna:

Wczoraj za dnia i dziś w nocy ostrze-
nieprzyjacieli posterunki nasze pod
owem i Osniszewem z miotaczy min i
erji.

Pod Budziakami Tarkowem i Krązkowem
zka z silnym patrolem nieprzyjacielskim.
uż Noteci ożywiony ogień z karabinów
emiotów.

Na Chobielin, Młyn, Zameczysko i Trzy
ogień z miotaczy min. Na reszcie
z zwykłą działalność patroli niemieckich
edyńcze strzały armatnie.

Grupa zachodnia:

2 samoloty niemieckie krążyły nad
tem. 1 z nich ostrzeliwał z kulemiotów
Grojec.

Nowy Dwór ostrzeliwali Niemcy z kule-
miotów.

Na reszcie frontu ogień z kulemiotów
i karabinów, mianowicie na nasze poste-
runki pod Grolewem, Miłostowem, Rodewal-
dem i Kopanicą.

Na odcinku Leszno silny ogień z kule-
miotów na nasze posterunki oraz ułazki z
patrolami niemieckimi pod Jerzyczkami.

Grupa południowa:

Na odcinku Rawickim i Krotoszyńskim
zwykła strzelanina.

Pod Mijomicami odparto ze stratami
dla nieprzyjaciela. Dziś atak patroli nie-
mieckich poprzedzony silną strzelaniną z ku-
lemiotów i karabinów.

Na reszcie odcinku Ostrowskiego poje-
dyńcze strzały armatnie i silny ogień kara-
binowy.

Sześć sztabu.

Walki pod Lwowem.

Lwów, 28 marca.

(P. A. T.)

Dzienniki donoszą w komunikatach, że
w środę popołudniu toczyła się walka arty-
lerji. Odcinek północny ostrzeliwała gwałto-
wnie artylerja ukraińska w całej rozciągłości.
O godz. 4 popołudniu nastąpiły silne ataki
piechoty, które o godz. 8 ej wieczorem osta-
tecznie odparto. Po naszej stronie nie było
strat. Natomiast wzięliśmy jeńców. Na od-
cinku południowym podjęła artylerja ukraiń-
ska o godz. 8 wieczorem silny ogień, który
przechodził chwilami w ogień huraganowy.
Padły także pociski gazowe.

W środę wieczorem przybył do Lwowa
delegat Galecki.

Wojska rumuńskie w Galicji.

Nauen, 28 marca.

(P. A. T.)

Telegram iskrowy stacji poznań-
skiej. Silne oddziały wojsk rumuńskich
przekroczyły granice Galicji wschodniej.

z kapitalizmem i bogactwem świata. Ze-
branie przetrzeć w miarę sił wspomagać
proletariat węgierski w walce i niespo-
cząć zanim niebędzie zabezpieczone o-
stateczne zwycięstwo socjalizmu we wszy-
stkich krajach.

Ruch bolszewicki w Galicji.

Nauen, 28 marca.

(P. A. T.)

Telegram iskrowy stacji warszaw-
skiej.

W Galicji wschodniej, a szczególnie
w zagłębiu naftowym koło Drohobycza
wzrasta ruch bolszewicki. Wysłane przez
rząd ukraiński wojsko połączyło się z
powstańcami. W wielu ukraińskich okoli-
cach Galicji utworzyli się miejscowe
rządy sowieckie.

(Wiadomość powyższą zamieszczamy
na odpowiedzialność niemieckiej stacji.
Przyp. PAT.)

Wyjaśnienie podpułkownika Vixa.

Budapeszt, 16 marca.

(P. A. T.)

Telegram iskrowy stacji warszaw-
skiej.

Podpułkownik Vix oświadczył w pi-
śmie wystosowanym do rady rewolucyjnej,
że błędnie tłumaczył sobie jego wyjaśnie-
nia odnoszące się do linii demarkacyjnej,

która niemożna uchodzić za granicę poli-
tyczną. W odpowiedzi na to M. Karolyi
ogłosił w prasie oświadczenie, w którym
podnosi, że treść pisma podpułkownika
Vixa badał również były prezydent mini-
strów Wekerle i były minister wojny
Böhr i wszyscy doszli do tego przeko-
nania, że Węgry nie odzyskałyby nigdy
swoich praw, gdyby przyjęły oświadcze-
nie Vixa. Rumunja wtargnęłaby na zie-
mie węgierskie pasem kraju, wynoszącym
blisko 100 kilometrów. Na tego rodzaju
życzenie i na uznanie takiego stanu rze-
czy, nie zgodziłby się nigdy żaden wę-
gier.

Spisek bolszewicki przeciwko Anglii.

(P. A. T.)

Poznań, 28 marca.

Pisma niemieckie dowiadują się z Am-
sterdamu, że „Daily Express” donosi o wy-
kryciu spisku bolszewickiego przeciw Anglii.
Pochwycono wiadomość, że Lenin i Trocki
wysłali agentów zaopatrzonych we wszelkie
środki do propagandy, którzy wystarali się
o paszporty do różnych stron Anglii.

Londyn, 28 marca.

Depesza Havasa. W izbie gmin Bonar
Law oświadczył, że urządzono ankietę w spra-
wie propagandy bolszewickiej w Anglii.

W razie potrzeby poczynione będą od-
powiednie zarządzenia.

Sprawa lądowania wojsk Hallera.

Wiedeń, 28 marca.

(P. A. T.)

„Neues Wiener Journal” donosi z Wei-
maru: We czwartek wieczorem wręczono
rządowi niemieckiemu notę ententy, podpisa-
ną przez generała Nondanta, która na pod-
stawie klauzuli, zawartej w art. 16 o za-
wieszeniu broni domaga się wyładowania
wojska polskiego w Gdańsku tak, aby kor-
pus Hallera przez Gdańsk mógł swobodnie
przemaszerować do Polski, oraz ażeby temu
korpusowi w czasie marszu używano wszel-
kich udogodnień. Wszelka odmowa będzie
uważana za zerwanie zawieszenia broni.

Po otrzymaniu tej noty zebrał się ga-
binet niemiecki na posiedzenie i sformu-
łował odpowiedź. Wspomniany dziennik do-
nosi dalej, że w odpowiedzi niemieckiej na
notę ententy powiedziano, że Niemcy przy-
jęli wprowadzić na siebie obowiązek pozwo-
lenia na wyładowanie wojsk koalicyjnych w
Gdańsku, lecz nie wojsk polskich. Nota
wskazuje, że gdyby korpus Hallera miał wy-
ładować w Gdańsku, to albo mniejszość pol-
ska powstałaby przeciw Niemcom, albo wię-
kszość niemiecka stawiałaby zbrojny opór.
W każdym razie zachodzi niebezpieczeństwo
zbrojnego starcia. Wojska niemieckie, któ-
re obecnie walczą przeciw bolszewikom, by-
łyby wzięte w dwa ognie. Rząd niemiecki
proponuje więc entencie wyładowanie wojsk
polskich w innej miejscowości, nie tak nie-
bezpiecznej, naprz. Szczecin, Kłajpeda albo
Libawa, skąd można by łatwiej przewieźć je
kolejami do Polski. Nadto żąda rząd nie-
miecki gwarancji, że armia Hallera nie weź-
mie udziału w powstaniu mniejszości polskiej.

Prezydent niemiecki na Śląsk.

(P. A. T.)

Berlin, 28 marca.

„Politische Parlamentarische Nachrichten”
donoszą, że starszym prezydentem na
Śląsk będzie mianowany członek sejmu prus-
kiego, socjalista Philip z Wrocławia.

Cesarz Karol nie rzekł się tronu.

Berlin, 28 marca.

(P. A. T.)

„Deutsche Allgemeine Zeitung” donosi
z Wiednia, że były cesarz Karol przed swoim
wyjazdem nie rzekł się tronu austriackiego.

Berlin, 28 marca.

Tel. iskr. stacji poznańskiej. Prywatny
majątek byłego cesarza jak donoszą z Wie-
dnia obłożono aresztem, aż do nadejścia ofi-
cjalnego aktu abdykacji.

Narady niemieckie.

Wiedeń, 28 marca.

(P. A. T.)

„Neues Wiener Journal” podaje infor-
mację genewskiego korespondenta „Daily
Chronicle”, że w Berlinie i Kolobrzegu to-
czą się rokowania przy udziale Hindenburga,
Eberta, Scheidmanna i innych wybitnych
członków zgromadzenia narodowego w przed-
miocie, czy byłoby wskazane odmówić pod-
pisania pokoju preliminarznego, wypracowa-
nego w Paryżu.

Niemiecka komisja finansowa.

(P. A. T.)

Berlin, 28 marca.

„Der Tag” donosi. Angielska komisja
w Spaa zaprosiła rząd niemiecki, aby wysłał
do Wersalu komisję finansową z 6 osób zło-
żoną, która ma być łącznikiem pomiędzy
wydziałem finansowym ententy, a rzeszą
niemiecką we wszystkich sprawach skarbo-
wych i żywnościowych.

Amerykanie chcą ligi narodów.

Paryż, 28 marca.

(P. A. T.)

Tel. iskr. stacji pozn. New York Globe
i 12 innych dzienników amerykańskich
przedłożyło swoim czytelnikom następujące
pytanie: Czy jest dobrym aby Stany Zjed-
noczone zostały członkiem ligi narodów dla
obrony pokoju. Rezultat otrzymany jest
następujący: Na 66.795 odpowiedzi naliczono
49.515 „tak” a 17.280 „nie”.

Hiszpanka w Indjach.

Berlin, 28 marca.

(P. A. T.)

„Deutsche Allgemeine Zeitung” donosi
na podstawie sprawozdania komisarza zdro-
wia publicznego w Anglii, majora White, że
w Indjach umarło na hiszpankę 5 mili. t. j.
liczba o połowę większa, niż liczba zmarłych
na dżumę podczas wielkiej zarazy przed
22 laty.

Przyjęcie żądań służby folwarcznej.

Mińsk Mazowiecki, 28 marca.

(P. A. T.)

Strajk służby folwarcznej, który od
dłuższego czasu trwał w powiecie mińsko-
mazowieckim wczoraj się zakończył na
konferencji przedstawicieli ziemian, służ-
by folwarcznej oraz przedstawicieli mini-
sterstwa pracy i komisarza ludowego.

Przyjęto ciężkie warunki dla ziemian,
ale z radością każdy z obecnych na kon-
ferencji opuszczał zebranie. Umowa obo-
wiązuje obie strony do pierwszego kwie-
tnia 1920 r. Warunki obejmują 15 korcy
zboża, 12 korcy plew, 600 marek roczne
płatnych kwartalnie z dolu i 1 krowa.

Straszny wypadek.

Poznań, 28 marca.

(Tel. wł. „Głosu Pol.”)

W Gliwicach na Śląsku w ubiegły
poniedziałek odbywało się w kinoteatrze
przedstawienie na cel dobroczynny. Wsku-
tek krótkiego spiecia wybuchł pożar. Ze-
brane dzieci z krzykiem rzuciły się ku
głównemu wyjściu, które było, niestety,
zamknięte. To też wszystko zaczęło się
tłoczyć do bocznych drzwi.

Już w tych drzwiach kilkoro słab-
szych dzieci upadło i uległo stratowaniu.
Reszta wy dostała się na drewniane schody,
które jednak zawaliły się przysięgając
uciekającym. W strasznym ścisisku zna-
lazło śmierć 72 dzieci, w tem znaczny
procent dzieci polskich.

Postępy komunizmu.

W Budapeszcie.

Praga, 28 marca.

(P. A. T.)

Iskr. stacji pozn. Reuter donosi z Bu-
dapestu: Kierownik misji ententy w Buda-
peście podpułk. Vix jest ranny i znajduje
się w niewoli. Major Freeman z angielskiej
wojskowej zbiegł. Według nie stwier-
dzonych dotąd doniesień hr. Karolyi został
ordnowany.

Zarządzenia komunistyczne w Budapeszcie.

Wiedeń, 28 marca.

(P. A. T.)

Wiedeńskie biuro korespondencyjne z
Budapesztu. Komisarz budapeszteński dla o-
paty zawiesił rozporządzeniem udzielanie
religij we wszystkich szkołach. W
szkołach nie będzie także lekarzy prywat-
nych, którzyby pobierali honoraria od cho-
rych, lecz lekarz otrzyma od republiki stałe
opłacenienie. Zarządzenie o wywłaszcze-
niach prywatnych postanawia, że wszyst-
kie domy mieszkalne wraz z przynależnymi
ziemią stają się własnością republiki so-
wieckiej.

Podłoże ruchu na Węgrzech.

Berlin, 28 marca.

(P. A. T.)

Tel. iskr. stacji poznańskiej. Połączenie
telefoniczne między Wiedniem a Budapesz-
tem ciągle jest przerwane. W Wiedniu pa-
ję przekonanie, że cały ruch na Węgrzech,
podkład raczej narodowościowy, niż bol-
szewicki. Jest to niejako ostatni krok roz-
kładu, do którego zmusiło węgry postępo-

wanie ententy. Miasto Preszburg (Wrati-
slawia) obsadziły wojska włoskie, jak się
zdaje na życzenie samych Czechów.

Prasa amerykańska o przewrocie na Węgrzech.

Paryż, 28 marca.

(P. A. T.)

Telegram iskrowy stacji warszaw-
skiej.

Z Nowego Jorku donoszą: Większość
pism upatruje w zajęciach węgierskich
wysilek podjęty w nadziei, że uda się
zniewolić groźbą bolszewizmu konferencję
pokojową do przyznania mocarstwom cen-
tralnym korzystniejszych warunków. De-
pesze z Waszyngtonu odzwierciedlają po-
dobne poglądy. Pismo New York Times
zaleca niesienie szybkiej pomocy wscho-
dnim państwom buforowym. Pismo to
powiada, że jedną z pierwszych odpowie-
dzi powinna być okupacja Berlina i Bu-
dapesztu przez wojska ententy. Według
tego pisma zdaje się, że mądźarzy chcą
wykonać olbrzymi bluff. Trzeba pokazać
węgrom, że groźba wojny na nie się nie
przyda.

Sympatie robotników niemieckich dla węgry.

Berlin, 28 marca.

(P. A. T.)

Telegram iskrowy stacji poznań-
skiej.

Pełne zebranie rad robotniczych i
żołnierskich wielkiego Berlina uchwaliło
wysłać telegram do węgierskiej republiki
rad, w którym wita zwycięstwo proletar-
jatu węgierskiego i założenie węgierskiej
republiki rad. Widzi ono w wspaniałych
walkach proletariatu węgierskiego część
zapasów międzynarodowego proletariatu.

Obrady Sejmu.

(Sesja pierwsza, posiedzenie XX.)

Posiedzenie wczorajsze.

(Wrażenia).

(Telefoniem od naszego sprawozdawcy sejmowego)

Wczorajsze posiedzenie nie dawało co prawda zbyt obfitych bezpośrednich wrażeń, jednakże w skutkach swych może mieć wpływ duży i dodatni.

Sejm jednomyślnie uchwałą upoważnił rząd do zaciągnięcia 5-miljardowej pożyczki zewnętrznej, zastrzegając sobie prawo zatwierdzenia planu dysponowania tym funduszem. Zachodzi może jedynie pytanie, czy okoliczności zezwala rządowi na wykorzystanie udzielonych mu przez Sejm pełnomocnictw? Przypuszczać jednak należy, że skoro sam rząd wystąpił z odpowiednim wnioskiem, to posiadał prawdopodobnie jakieś obietnice ze strony miarodajnej.

Lewica chciała ograniczyć pełnomocnictwa rządowi drogą nałożenia mu obowiązku uzyskania od Sejmu aprobaty, nawet co do szczegółów samej manipulacji zaciągnięcia pożyczki. Wobec tego jednak, że takie postanowienie kwestji równało się odmówieniu rządowi votum zaufania, postulaty te nie znalazły większości.

Zatwierdzono też sprawę polepszenia bytu służby folwarcznej. Posłowie ludowi zapewniają, że uchwała Sejmu zapobiegnie dalszemu wrzuceniu po wsiach i wytrąci broń z ręki agitatorów bolszewickich. Jeżeli tak będzie istotnie, to rzeczywiście dokonano dzieła wielkiego i dobrego.

Przebieg posiedzenia był bardzo spokojny i rzeczowy, tylko przemówienie posła Stapińskiego wywoływało głośnie uwagi i protesty.

Dziś Sejm obradować będzie od godziny 9-ej rano.

Wł. Opacki.

Przebieg obrad.

Początek o godz. 4 m. 25.

Na porządku dziennym drugie czytanie ustawy o upoważnieniu ministra skarbu do

zaciągnięcia pożyczki zagranicznej do wysokości 5 miliardów franków.

Sprawozdawca p. Radziszewski przedstawił wnioski komisji, która proponuje udzielenie tego upoważnienia oraz wzywa rząd, aby przedłożył sejmowi szczegółowy plan użycia funduszu z wpływów mającej pożyczki.

W uzasadnieniu sprawozdawca powiada, że może spokojnie oświadczyć, iż wszystko przemawia za tym, że zaciągnięcie tej pożyczki

wzmocze znakomicie dobrobyt kraju i rozwinię jego siły twórcze. Komisja poświęciła się badaniu spraw gospodarczych w naszej ojczyźnie i wie, że ma ona wszelkie warunki by być krajem jednym z najbogatszych. Mimo to jednak wspomina, że sam fiskus pruski sprzedał węgiel ze swoich kopalń przed wojną za 600 milionów marek rocznie. Już to samo źródło zwłaszcza przy wyższych cenach powojennych z nawiązką zabezpieczyłby się mającą pożyczkę.

Nie brak też Polsce i ludzi, zarówno wprawnych robotników i rzemieślników, jak i ludzi obdarzonych zdolnościami i poletem do kierowania gospodarką krajową.

Polska będzie mogła liczyć towary wywozić za granicę i tą drogą niszczyć się ze zobowiązań.

Potrzeby skarbu naszego

są już znaczne, a będą jeszcze znaczniej. Odbudowa komunikacji, budowa szkół, uruchomienie przemysłu, podniesienie rolnictwa obok licznych innych potrzeb przedstawiają wydatki inwestycyjne i produkcyjne, które podłożą podwaliny pod przyszły dobrobyt naszego kraju.

Komisja domaga się

szczegółowego planu, w jaki sposób użycie będą fundusze, które wpłyną z pożyczki. Chodzi nie tylko o zawarowanie praw Sejmu, chodzi także o planowość gospodarki. Nadto komisja wyraża nadzieję, że kierownikom naszej skarbowości uda się osiągnąć pożyczkę na jaknajdogodniejszych warunkach, przy czym komisja w tej mierze nie krępuje zbyt ministrowi skarbu. Sprawozdawca zaznacza, że o ile wie, pożyczka zawarta będzie w formie

krótkoterminowych zobowiązań skarbowych wekslowych 6-miesięcznych.

z prawem prolongaty w ciągu lat 3 ale z prawem wcześniejszej co pół roku spłaty. Zdaje się, że w ciągu lat 3 zaciągnięta będzie inna na dogodniejszych już warunkach pożyczka, albo też na innych warunkach nastąpi konsolidacja dzisiejszego

długu. Ta przyszłość niedaleka w znacznej mierze od naszej rządności zawisła.

P. Diamant zaznacza, iż pragnąłby aby wywody referenta techniczne szlachetnym optymizmem znalazły posłuch za granicą. Mówca podkreśla, że pożyczka, którą zaciągamy jest bardzo duża, że wydatki, które rząd czyni na koszt zarządu państwowego są bardzo wysokie a mówca nie widzi tej koniecznej oszczędności i gospodarczości. Następnie podnosi mówca, że

Sejm dotychczas pozbawiony jest prawa udzielania rządowi pozwolenia na używanie funduszy na cele, które uważa za potrzebne co stoi w najjaśniejszej sprzeczności z suwerennością Sejmu. Mówca oświadcza, że na ławach poselskich powinien dawno już istnieć

preliminarz budżetowy,

z którego posłowie mogliby dowiedzieć się jakie są wydatki dotychczasowe i jakie będą w najbliższym półroczu lub w okresie budżetowym. (Na prawicy: Słusznie, słusznie). Sejm suwerenny, który niema drugiej Izby i nie uznaje nikogo w państwie za wyższego, nie może istnieć bez prawa uchwalenia budżetu. Dlatego, kiedy uchwalamy pożyczkę 5 miliardów franków, że zachodzi potrzeba przypomnienia rządowi, że

žadamy budżetu

i nie zgodzimy się na taką gospodarkę, aby kilku mężów najczcigodniejszych i najrodzimejszych mógł rozporządzać funduszami skarbu według ich osobistego widzenia choćby w najmniejszej mierze. Dzisiaj tak jakoś na wiarę godzimy się na taką wysoką pożyczkę.

Nie wiemy

co się na targach pieniężnych dzieje.

jak ta pożyczka będzie wyglądała i pod jakimi warunkami rząd dostać ją może. Ponieważ takich wiadomości niema z wniosku rządowego można się domyślać, że rząd będzie miał teraz sposobność pożyczania takiej kwoty. Zdaje się, że w tym jednym wyjątkowym wypadku należy zgodzić się na formę dania rządowi pełnomocnictwa do zaciągnięcia pożyczki w wysokości takiej jaką oblicza.

Słowa referenta dają dużo do myślenia, gdy sobie przypomnimy, że mówił o warunkach pożyczki.

Anglia płaci 6 proc. gdy dawniej płaściła 2 i pół proc., państwa neutralne takie jak Szwecja, która podczas wojny nagromadziła znaczne zapasy złota płaci 7 pr., jakie będą odsetki naszej pożyczki. Mówca uważa, że procenta, które płaści Szwecja za niebywałe i byłaby to istotnie ostateczna granica procentowa do którejby pójść można. Myli się bowiem referent z tem, że dochód z kopalni Górnio-śląskich rządowych wystarczy na pokrycie odsetek. Dochód ten wynosi 300 milionów marek a oprocentowanie naszej pożyczki o procencie takim jak Szwecja wyniosłoby 700 milionów marek. Niestety nie należy naszej pożyczki regulować według naszych chwilowych możliwości,

znajdujemy się w położeniu przymusowym.

W zastępstwie chorego ministra skarbu, przemawiał wiceminister Byrka.

Izba powinna uwzględnić trudne położenie obecnego rządu. Niezależnie od niego siły spowodowały, że do dziś nie mógł preliminarza państwowego przedstawić. Preliminarz ten jest jednak gotów już w głównych zarysach i zostanie przedłożony w najbliższych tygodniach. Sprawa kredytu 5 miliardowego

nie jest zresztą wcale związana z budżetem,

bo minister skarbu w motywach wyraźnie zaznacza, że deficyt administracji wewnętrznej pokryty ma być z pożyczki wewnętrznej. Poza zwykłymi potrzebami administracji, są jednak inne potrzeby państwowe, na których pokrycie ma być przeznaczona pożyczka zagraniczna. Idzie tu przede wszystkim

o wyposażenie wojska.

P. Stapiński oświadcza, że mimo wszystko co tu powiedziano, uważa pełnomocnictwo dla rządu w sprawie tej pożyczki jest

votum ufności

dla niego. Mówca jest przekonany, że obecny rząd wcale na to pełnomocnictwo nie zasługuje,

bo w jego polityce tkwi dla państwa polskiego wielkie niebezpieczeństwo. I tak, jest rzeczą już niesłychaną, aby w wielkim państwie po tylu miesiącach mimo zapewnienia ministra skarbu, nie wniesiono dotąd preliminarza budżetowego. Są

jeszcze inne powody, że Ojczyzna nasza pod ministrami tego rodzaju może utonąć dopływając już do portu. I tak rząd obecny dopuszcza do tego, żeby

rządy dzielnicowe

nie tylko istniały, lecz nawet się utrwały. Największą troską przejmując jednak mówca to, że rząd obecny wcale nie przystąpił do sprawy

reformy rolnej.

Mówca wskazuje na to, że za drzwiami Sejmu czekają od 3 dni delegacje, ażeby dostać zboże na zasiew, ale wszędzie odprawiano ich z niczem.

Ministerstwo aprowizacji

rzęzi tak, że nie tylko głód panuje, ale zachodzi niebezpieczeństwo, że nawet pół nie będzie można zasiał.

Gdy mówca zaczął mówić o rządach żandarmów i wojska marszałek przerwał mu i odezwały się także pizerywania na sali.

Mówca woła: Możecie sobie krzyczeć, ale nie zakrzyczycie opinii kraju, która to mówi co ja mówię.

Mówca oświadcza, że on i jego stronnictwo nie będą głosowali za przedłożeniem.

P. Diamant

musimy dać pełnomocnictwo temu rządowi

a nie innemu bo pożyczka musi być załatwiona rychło i nie możemy czekać, aż przyjdzie jakiś rząd odpowiedzialny rzeczywistie parlamentarny.

Następnie mówca wnosi poprawkę a mianowicie do § 1, który upoważnia ministra skarbu do zaciągnięcia pożyczki, że „Sejm zastrzeżenie sobie zatwierdzenie zawrzeć się mającej umowy” a do § 2, zającego przedłożenia Sejmowi szczegółowego planu użycia funduszy z pożyczki dodaje słowa „których użycie może nastąpić dopiero po zatwierdzeniu przez Sejm planu użycia”.

P. Badziszewski jako sprawozdawca stwierdza, że w przemówieniu swoim domagał się także budżetu a oprócz tego jeszcze ogólnego planu gospodarki. Uchwała komisji, według której Sejm wzywa rząd do przedłożenia szczegółowego planu użycia pożyczki w zasadzie pokrywa się poprawką p. Diamanta do § 2 tylko, że p. Diamant wybrał formę więcej krępującą, jednakże przeciw drugiej poprawce komisja budżetowa nie protestuje.

Za § 1 ustawy Izba oświadczyła się jednomyślnie. § 2-gi przyjęto poprawką p. Diamanta. Poczem całą ustawę przyjęto w drugim i trzecim czytaniu.

Przystąpiono do drugiego czytania o zatargach między pracodawcami a pracownikami rolnymi.

Sprawozdawca komisji ochrony pracy ks. Kaczyński przedstawił szereg poprawek uczynionych w projekcie ustawy przez tę komisję oraz ostrzegł, że z ustawą tą

nie można zwlekać ani minuty.

Coraz nowe napływają skargi na wydalanie pracowników a przedłożenie tego stanu może nas doprowadzić do zupełnej anarchji.

P. ks. Nowakowski oświadcza, że jego stronnictwo wita tę ustawę w przedświadczeniu, że jest ona ochroną godności ludzkiej a zatem przyczyni się do uspokojenia, że jest jednym z etapów w budowie nowożytnej Polski.

Ponieważ z obu stron są dobre chęci wierzymy mocno, że doprowadzić one mogą do spokojnego ułożenia się stosunków. Wiosna jest za pasem i

strajk jest pewny

i albo nie będzie u nas nieobsiane albo obsieje się, jeżeli porozumienie dojdzie do skutku. Umowy w różnych częściach kraju nie różnią się zbyt od siebie, nie trudno je będzie ujednolicić, a to powinien uczynić Sejm, który ma być regulatorem tego życia. Będziemy głosowali za ustawą z poprawkami, bo w tej uchwale widzimy ochronę wolnego człowieka i wolnego pracownika.

P. Dąbski oświadcza, że jego stronnictwo będzie głosowało za ustawą wraz z poprawkami. Mówca stwierdza, że obecnie nabiera świadomości i siły warstwa, której dotychczas nie znaliśmy. A nadanie tej warstwie tego, co się jej należy

nieda się załatwić ani obelgą ani żandarmami.

Odbývá się rowolucia podobna do tej która poprzedzała wyzwolenie ludu. Dziś niema możliwości rządzenia bez chłopów.

Stosunki pańszczyzniane zostały zniweczone, ale warstwa służby dworskiej nie do czekała się jeszcze tej emancypacji. Mówca twierdzi, że u obywateli panuje jeszcze

duch pańszczyźniany,

co się zmienić musi. Jesteśmy narodem rolniczym i na dziesiątki lat jeszcze takim pozostaniemy. Stosunki rolne są dla nas wielkiej wagi i one odbijają się na cało-

kształcie naszego życia. Reforma rolnej przyszłość musi.

Likwidacja wielkiej własności

nadejście konieczne. Trzeba, ażeby likwidacja wielkiej własności i uprawnienie szerszych warstw odbyło się drogą prawną a nie za pomocą rewolucji, a tymczasem dziesiątki tysięcy ludzi mają wymurwane miejsca i kwietnia mają być wyrzuceni na brzoza z rodzinami.

Cała ta taktyka gromadzi

plany materjał

po wsiach. Trzeba żeby minister spraw wewnętrznych natychmiast zatelegrafował komisarzy rządowych, aby zabronili wyrzucania służby folwarcznej. (Brawa). Są jeszcze tych co porobili małątki, a o istotnie porobili poprostu opuchli od gactwa, ażeby dać robotnikom utrzymać jeszcze na kilka miesięcy. Wyrzucenie bruk jest czemś ohydliwym. Trzeba niemiśmienia ażeby to czynić. W chwili, gdy my budujemy wolną Polskę egoiści zamieniają nam pomoc dolewają jeszcze oliwy do ognia.

P. Malinowski omawia sprawy rolne w lubelskim. Mówca uważa

wyznaczenie minimalnej płacy za niebezpieczne,

ponieważ stosunki w rolnych okolicach są różne, a obszarnicy wszędzie powołują się na te normy, które z natury rzeczy muszą być niższe. Klub socjalistyczny będzie głosował za ustawą, a jakie za środkami tymczasowym, które może okazać się nie dostatecznym, jeżeli nie będą wprowadzone daleko idące reformy.

Izba przyjęła całą ustawę w drugim i trzecim czytaniu en bloc.

Pierwszą rezolucję przyjęto w brzmieniu komisji a do drugiej dodano słów zawierające wezwanie do rządu, by do 9 kwietnia opublikował dla inspektorów pracy w rolnictwie krytyczne normy, w runki pracy biorąc pod uwagę żądania minimalne uchwalone przez zjazd pracowników rolnych.

Dłuższa dyskusja wywiązała się na rezolucję płać wzywającą rząd by natychmiast wydał rozporządzenie zabraniające usuwania z majątków pracowników rolnych i wstrzymywania płacy do czasu, kiedy strony będą korzystały z tej ustawy. Przeciw rezolucji przemawiał Staniszkis prosząc, ażeby ją odesłano do komisji ponieważ nie jest dość jasna.

P. ks. Kaczyński wskazywał na to, że termin pierwszy kwietnia odgrywa tu bardzo wielką rolę, gdyż właśnie wtedy rozpoczyna się usuwanie służby folwarcznej. I tak w powiecie łęczyckim u sunięto 500 robotników a ziemianie mają dużo środków do walki ze swoją służbą robotniczą zaś tylko jeden strajk.

Izba uchwaliła 5 rezolucję znaczną większością. (Głosy. Dziedzice siedzą).

Marszałek zamknął posiedzenie o godz. 8, nazuaczając następnie na sobotę 10 rano z następującym porządkiem dziennym 1) Sprawozdanie komisji odbudowy kraju, o wniosku nagłym p. Radziszewskiego w sprawie odbudowy Kalisza; 2) sprawozdanie komisji skarbowej o wnioskach nagłych w sprawie potrzeb uniwersytetu Jagiellońskiego; 3) o powołaniu ministra robót publicznych na interpelację p. Klemensiewicza w sprawie uruchomienia robót publicznych; 4) odpowiedź ministra na interpelację p. Szczerkowskiego w sprawie zapomóg dla bezrobotnych; 5) sprawa wyboru Priluckiego.

—o—

Kronika sejmowa.

—o—

Klub P. P. S. w skrajnej opozycji.

(Tel. od nasz. koresp.)

Bezpośrednio po zakończeniu onegdajszych obrad sejm klub socjalistyczny zebrał się pod przewodnictwem posła Daszyńskiego i z udziałem wszystkich niemal swych członków na naradę. Zebranie trwało 1 i pół godziny. Klub P. P. S. rozważał na nim swój stosunek do innych stronnictw sejmowych do rządu.

Wynikiem obrad było powzięcie znacznej większością głosów uchwały, postanawiającej podjęcie w sejmie stanowczej opozycji.

Onegdajsze głosowanie za sojuszem z koalicyą było ostatnim aktem dotychczasowej taktyki klubu w sejmie.

Za wnioskiem opozycyjnym opowiedziały się także opozycja posłów socjalistycznych galicyjskich, przez co polityka umiarkowana głoszona przez posłów: Daszyńskiego i Diamanta, oddawna już atakowana przez socjalistów z byłej Kongresówki, nie znalazła poparcia klubu.

Rezolucje „plastowców“.

Klub posłów ludowych grupy Piasta odwołał kilkunastogodzinne obrady, poświęcone wyłącznie sprawom politycznym. Po wyjątkowej dyskusji, w której zabierali głos wszyscy posłowie, uchwalono jednomyślnie następujące rezolucje:

1) Klub posłów P. S. L. „plastowców“ stwierdza, że jaknajszersze złączenie się wszystkich posłów ludowych w jedno silne gniazdo jest ze względu na dobro Sejmu i na całego ze wszelkich miar wskazane i konieczne.

2) Klub posłów P. S. L. „plastowców“ żąda wytworzenia w Sejmie silnej większości, której tron stanowić powinni zjednoczeni posłowie ludowi, za nagłą koniecznością, a to zarówno przez wzgląd na interes państwa, jak i na interes ludu.

Ponadto uchwalono kilka innych rezolucji, które ogłoszone zostaną później.

Nadmieniamy, że w myśl tych rezolucji klub „plastowców“ rozpoczął już wczoraj zgrupowanie z grupą t. zw. „thugutowców“.

Prace w komisjach.

Podkomitet komisji konstytucyjnej pod przewodnictwem Władysława Seydy w obecności ministra spraw wewnętrznych Wojciechowskiego i generalnego komisarza dla polski ziem wschodnich Kolanowskiego zajął na dzisiejszym zebraniu sprawę przedwieloletnia kresów wschodnich. Podkomitet uchwalił zalecić komisji przyjęcie przez 16 przedstawicieli kresów wschodnich i na się porozumieć z przedstawicielami tejże ludności polskiej co do osób, mających wejść do sejmu w charakterze posłów. Podkomitet zajmował się dalej sprawą przedwieloletnia polskiego byleż dzielnicy ruskiej, a nie przesadzając na razie sprawy przedwieloletnia Śląska Górnego, postanowił natomiast przeprowadzić wybory na zarząd wielkiego księstwa Poznańskiego. Zarząd ten ma być podzielony na 4 okręgi wyborcze, które razem mają wybrać 42 posłów, licząc po 1 posła na 50,000 ludności. Wybory mają się odbyć na zasadzie obowiązującej ordynacji sejmowej, dostosowanej do warunków miejscowych z jaknajwiększym pościeleniem.

Komisja komunikacyjna załatwiła na podstawie referatu p. Tabaczynskiego dekret o wnioskach nagle o utworzeniu dyrekcji budowy kolei i państwowej rady kolejowej, wniosek, odnoszący się do utworzenia biura ryłowego załatwiono tem, że biuro to ma być złączone ściśle z ministerstwem komunikacji. Omówiono następnie projekty nowych linii kolejowych i petycje personelu kolejowego o regulację płac. Uchwalono wezwać rząd, ażeby do 5 dni przedłożył projekt regulacji płac personelu kolejowego.

Komisja prawnicza przedyskutowała projekt ustawy o nieetykalności poselskiej i przytoczyła kilka paragrafów.

Komisja rolna zajmowała się projektem ustawy o dobrach donacyjnych, który przyszedł z drobnymi zmianami.

Komisja aprowizacyjna załatwiła kilka petycji i petycji w sprawach aprowizacyjnych i uchwalila postarać się o to, ażeby przy sposobności traktowania wniosków tych plenium sejmu odbyła się dłuższa gruntowna dyskusja o całokształcie zagadnień aprowizacyjnych.

Komisja ochrony pracy przyjęła projekt ustawy o załatwieniu zatargów zbiorowych między pracownikami a robotnikami rolnymi.

Warszawa.

Wydalenie obcokrajowców.

(Tel. od naszego korespondenta).

W sprawie wydalenia z Warszawy obcokrajowców szef biura meldunkowego, Gawronski, udzielił posłom żydowskim, artzlassowi i Hirschhornowi, wyjaśnienia, że osoby, które nie urodziły się w Polsce, lecz mieszkają tu przed wybuchem wojny, nie będą wydalone z Warszawy, zezwolenia na pobyt wydane im będą bezpłatnie z zwrotem jedynie kosztów kancelaryjnych.

W poszczególnych wypadkach mogą być wydalone osoby o przeszłości kryminalnej.

Osoby, które wyjechały z Królestwa podczas wojny, lub tu od niedawna dojeżdżają, zamieszkały, podlegają zasadniczo wydaleniu. By tego uniknąć, należy uzyskać pozwolenie, które żydom udzielane będzie na podstawie zaświadczenia gminy żydowskiej.

Zniesienie ekonomiczne w elektrowni.

(Tel. od naszego korespondenta).

Wczoraj zastrajkowali urzędnicy elektrowni warszawskiej wskutek nieuwzględnienia ich postulatów ekonomicznych. Pod wpływem tego zarząd elektrowni oświadczył, że zgadza się na uwzględnienie wszystkich z pośród czterech przedstawionych punktów z wyjątkiem 2-go, przewidującego, że przyjmowanie i wydawanie urzędników odbywać się ma za zgodą zarządu elektrowni.

Odpowiedź ta nie zadowolila urzędników. Uzyskali oni poparcie robotników, którzy również zastrajkowali, wskutek czego wczoraj do godz. 5 ej po południu elektrownia czynna nie była.

O godzinie 5 ej wznowiono pracę na zasadzie tymczasowego porozumienia. Pertraktacje trwają dalej.

Wyjazd amb. Noulensa.

Ambasador Noulens wyjeżdża albo w poniedziałek, albo we wtorek zależnie od tego, kiedy nadejdzie pociąg paryski. Pan Noulens jedzie przez Kraków, gdzie zabawi 2 dni.

Bankiet na cześć lewicowych polityków polskich.

Dzisiaj w południe odbył się w hotelu Europejskim bankiet wydany przez ambasadora Noulensa na cześć lewicowych polityków polskich. Byli obecni członkowie misji dyplomatycznej ententy oraz kilkadziesiąt osób lewicowych kół politycznych Sejmu i publicystyki. Wygłoszono przemówienia podnoszące wielkość chwili obecnej w której zawiązały się węzły przyjaźni politycznej między demokracjami zachodu a demokracją polską. Wieczorem misja aliantów wydała obiad dyplomatyczny na cześć członków rządu polskiego. Obecni będą pan prezydent ministrów z małżonką, ministrowie oraz wyżsi urzędnicy państwowi.

Patronat poborowy.

W środę 26 b. m. odbyło się plenarne zebranie patronatu poborowego na miasto i powiat łódzki, w którym, prócz zarządu, wzięli udział w liczbie przeszło 100 osób także wójtowie i delegaci 19 patronatów gminnych, zorganizowanych we wszystkich gminach powiatu.

Przewodniczył obratom prezes patronatu ks. kan. Popławski, uczestniczyli w nich przedstawiciele władz rządowych, zastępca komisarza inż. Augustowski i władz poborowych, pułkownik Koiszewski, porucznik Wasowicz, por. Długoszowski, ppor. Guze.

Skarbnik patronatu p. Czesław Wojciechowski przedstawił stan funduszy na sprawienie rekreatu placzka i czapki w drodze dobrowolnego opodatkowania się gmin od morgi. Dotychczas do kasy P. P. wpłaciły:

Gmina Babice	Mk.	4,000.—
„ Beldów	„	6,000.—
„ Brójce	„	4,280.—
„ Brużyc	„	9,838.67 Rb. 89.—
„ Czarnocin	„	16,577.—
„ Gospodarz	„	7,240.—
„ Jagiewniki	„	3,800.—
„ Nowosolna	„	14,000.—
„ Puczniew	„	10,000.—
„ Radogoszcz	„	2,500.—
„ Żeromin	„	9,700.—
„ Wiskitno	„	6,800.05
Sejmik powiatowy	„	20,000.—
Magistrat m. Łodzi	„	5,000.—
„ Zgierz	„	10,000.—
Tow. op. nad żołą.	„	2,400.—
Różne ofiary	„	2,000.—
Razem	Mk.	133,970.72 Rb. 89.—

Prócz tego wpłaciła do kasy komunalnej dla odbioru przez patronat gm. Łuźmierz Mk. 3,000.—

Pozostałe gminy zadeklarowały w najkrótszym czasie wpłacić:

Brus około	Mk.	14,000.—
Chojny	„	5,000.—
Górk	„	10,000.—
Rzecz	„	10,000.—
Rabień	„	10,000.—

Nieustalona cyfra z gm. Nakielnica.

Razem tedy pewną jest już kwota 155,970 marek i 39 rubli, do której dojdzie jeszcze około 20,000 mk. z sejmiku powiatowego i 75,000 rubli z Tow. kredytowego.

Z kwoty tej otrzymają czapki wszyscy rekruci z miasta i powiatu, a placzki wszyscy z gmin tutejszego powiatu i część z miasta i starych funduszy.

W dyskusji poruszono myśl, aby i wobec następnego rocznika, który niebawem stanie do poboru, społeczeństwo zajęło takie same zyczliwe stanowisko i pomogło organizującemu się dopiero państwu i młodej armii w wykupowaniu rekruta. Sprawę tę mają poruszyć patronaty gminne na swoich zebraniach.

Zarząd patronatu poborowego komunikuje, że p. Andrzej Antczakowski przesłał należne do sekcji intendentury patronatu.

Dziś, d. 29 marca 1919 r.

Asygnały Polskiej Pożyczki Państwowej

nabywać można (po potrąceniu procentu)		
100 markowe, koronowe, rublowe za 97.06		
500 „ „ „ „ 485.28		
1,000 „ „ „ „ 970.56		
5,000 „ „ „ „ 4,852.78		
10,000 „ „ „ „ 9,705.56		

Wiadomości bieżące.

Nowoobrane prezydium miasta.

Dziś nowoobрани prezydent m. Łodzi, p. Aleksy Rzewski, oraz wiceprezydenci: inż. Wojewódzki i inż. Faterson zaczynają pełnić swe czynności.

Z komisji poborowej.

W dniu wczorajszym czynną była komisja poborowa m. Łodzi pod przewodnictwem por. Wasowicza. Stanęło przed komisją 207 popisowych, z tego 66 przeniesiono na inne roczniki. Przyjęto do wojska 158 rekrutów, odroczone 42, uznano za niezdatnego 1.

W sprawie dostawy węgla.

Biuro sprzedaży państwowej centrali węglowej nadesłało do Magistratu miasta Łodzi list następującej treści:

„Na list W. Panów z dnia 15 b. m. z Nr 829/19 II odpowiedzieć musimy, iż wypadków siły wyższej, jak trwające od 12 do 22 marca bezrobocie, a nawet jak brak parowozów na kolejach, żadne skargi do Biura nasze u władz wyższych usunąć, niestety, nie zdołają, a gdyby to było możliwe, sami skłonni byłibyśmy o takie skargi prosić.

Położenie, w jakim się Panowie znajdują, niestety, nie jest bynajmniej wyjątkiem. Stolica bowiem bodaj jest w gorszym, wojsko jednak, koleje i Poznań muszą być obsługiwane w pierwszym rzędzie, a dla reszty wagonów braknie. Możemy W. Panów zapewnić, iż z winy naszej ani dnia jednego Łódź na węgiel czekać nie będzie, przyczyną jednak czynić nie mogliśmy, gdyż to nie od nas zależy jest woli, co tutejszy przedstawiciel Ministerstwa Apropowizacji dokładnie widzi.“

Z notariatu.

Notariusz Władysław Jezerski, b. rejent w Częstochowie otworzył swą kancelarię w Łodzi przy ulicy Dzielnej Nr 13.

Zniesienie kaucji za pasy.

Wydział surowców wojennych ministerstwa przemysłu i handlu pojął do wiadomości, że zniesione zostało pobieranie kaucji za pasy transmisyjne. Wszyscy, którzy złożyli za pasy kaucję w wydziale surowców wojennych ministerstwa przemysłu i handlu mogą je odebrać za zwrotem wydanych kwitów. Z kaucji pobranych przez okupantów będą zwrócone tylko te, które były złożone w papierach procentowych lub listach gwarancyjnych, o ile przeszły w posiadanie wydziału surowców wojennych.

Uruchomienie szkoły technicznej.

Prace komisji, utworzonej przy Stowarzyszeniu Techników w celu uruchomienia w Łodzi szkoły technicznej, postępują naprzód.

Komisja odbyła dwa posiedzenia, na których omówiono szereg spraw związanych z otworzeniem szkoły i zdobyciem dla niej inwentarza.

Postanowiono zwrócić się do związku przemysłu włóknistego Królestwa Polskiego z propozycją przyjęcia udziału w pracach komisji i poparcia jej usiłowań. Komisja zwróciła się również do szeregu Stowarzyszeń przemysłowych i kulturalnych z propozycją współpracy i wogóle przedsięwzięcia kroki w celu przyciągnięcia do udziału w swych pracach możliwie szerokich kół przemysłowców i techników łódzkich.

W celu zorientowania się w stanie inwentarza, pozostałego po byłej szkole przemysłowej sekretarz komisji zwiedził gmachy byłej szkoły przemysłowej i stwierdził, że bardzo poważna część wspomnianego inwentarza została zachowana przez wydział gospodarczy magistratu m. Łodzi.

Komisja projektuje zarazem otworzenie wydziałów: przedalniczego, tkackiego i farbierskiego, jako wydziałów najbardziej potrzebnych przemysłowi włóknistemu w Łodzi.

W celu możliwie trwałego przystosowania działalności szkoły do potrzeb przemysłu komisja projektuje oddanie kierownictwa szkoły stałej radzie szkolnej w skład której weźli by przedstawiciele przemysłowców i techników.

Życzyby pożądanym, ażeby w wypracowanym programie Łódzkiej szkoły technicznej przyjęł udział szeroki ogół przemysłowców i techników łódzkich w celu przy-

stosowania programu do potrzeb przemysłu łódzkiego i uruchomienia przyszłej szkoły od uzyskiwania, że nie czyni załóż potrzebom przemysłu łódzkiego.

Przemysłowcy i technicy łódzcy mają sposobność wykazania w jakim stopniu interesuje się szkolnictwem zawodowym i czy dążą do wykształcenia pracowników inteligentnych a przytem fachowców.

Uruchomienie fabryki.

Dzięki otrzymaniu obstarunków dla armii uruchomiona zostaje częściowo fabryka br. Samet, manufaktura bawełniana, gdzie kierownikiem naczelnym jest pan Kościelniak, który nader czynnie krąży się nad uzyskaniem dla fabryki surowców, dzięki stosunkom przywiezionym z pobytu w Rosji. W fabryce pracuje już kilkunastu ludzi.

Z wydziału szkolnictwa.

Dnia 27 b. m. odbyło się posiedzenie komisji zakupów, na którym postanowiono wydać dodatkowo zeszyty wszystkim szkołom w ilości po 2 tomy na klasę. Zeszyty wydawane będą w składnicy do dnia 12 kwietnia—w poniedziałki, wtorki i piątki od godz. 8 do 5 po poł. Po upływie tego terminu składnica będzie zamknięta do końca roku, wobec czego wszystkie przedmioty nie odebrane w oznaczonym terminie w dalszym ciągu wydawane nie będą.

„Rady Miejskie“.

Zarząd tow. robotniczego „Naprzód“ urządził cykl odczytów na temat: „Rady miejskie na zachodzie i u nas“. Odczyty, wykładane przez sędziego R. Kempnera, odbywać się będą w lokalu, Piotrkowska 83. Pierwszy wykład w sobotę 29 marca o g. 8 wieczorem. Wejście dla członków bezpłatne. Nieczłonkowie placą 50 fen.

Z Sejmiku Powiatowego.

W dniu wczorajszym odbyło się posiedzenie Sejmiku Powiatowego, pod przewodnictwem komisarza ludowego p. Remiszewskiego.

Uregulowano placę dzienną dla robotników przy robotach publicznych, w wysokości 15 mk. dziennie, z tym warunkiem, że Sejmik powiatowy ze swoich funduszy płaci 10 marek dziennie, a 5 mk. dziennie placić będzie państwo.

Dalej uchwalono cały szereg wniosków Komitetu robót publicznych, a m. in. powierzyć kierownictwo robót publicznych w powiecie łódzkim inżynierowi pow. łódzkiego, p. Fr. Karpińskiemu; zobowiązać a) gminy Gospodarz i Chojny dla budowy drogi Łódź-Rzecz i b) gminy Łuźmierz i Zgierz dla budowy szosy Zgierz—Piątek, aby dostarczyły bezpłatnie po 20 podwódek dziennie w przeciągu 100 dni na każdej z wyżej wymienionych gmin; uważać konserwację dróg w powiecie łódzkim jako roboty publiczne i na takowe zaciągnąć pożyczkę od rządu w sumie 800,000 mk.

Dalej uchwalono dla urzędu inżyniera powiatowego łódzkiego ustalić etat płatny z sum komunalnych dla całego szeregu pracowników biurowych i drogowych.

Dalej uchwalono przeprowadzić uelację szosy Łódź-Zgierz, na co przeznaczono z powiatu sumę 40,000 mk., a resztę kosztów postanowiono wyjednać: 130,000 mk. od min. pracy, 90,000 mk. od min. robót publicznych, 120,000 mk. od miasta Łodzi i 40,000 mk. od Zgierza.

Uchwalono zatem, aby węgiel przemysłowy, wprowadzany bez pośrednictwa Wydziału handlowego Sejmiku, obłożony podatkiem komunalnym w wysokości 13 proc. od ceny kosztu węgla w kopalni.—Dalej ustalono cenę węgla wagonowo loco Łódź po 12 mk. 50 fen. od korca, zaś konsumentom w sprzedaży detalicznej po 14 mk. za korzec.

Sejmik uchwalik następnie pensje dla wójtów, pisarzy gminnych i ich pomocników, podług projektu Wydziału powiatowego.

Uchwalono opodatkować właścicieli rowerów w wysokości 20 mk. rocznie.

Wynik kwesty na rzecz jeńców i re-emigrantów.

W celu przyścia z pomocą jeńcom i robotnikom, powracającym do kraju, w większym wypadku prawie nago—Łódzkie Rady Opiek. Ogrodowa i Miejskowa podjęły myśl zebrania na rzecz tych niefortunnych odzieży i bielizny. Zawiązał się komitet, miasto podzielono na 18 dzielnic, kwesta rozpoczęła się 9 grudnia i trwała cały tydzień.

Zebrało odzieży i bielizny 11,247 sztuk, obuwia — 472 pary, kapeluszy i czapek — 428 sztuk, nici 15 szpilek, 9 naczyń kuchennych, około sto lokci różnych materiałów i przeszło 25 funtów artykułów spożywczych. Ofiar w pieniądzu złożono 2,684 mk. i 300 rub.

Po otrąceniu kosztów organizacji 988 mk., reszta gotówki przeznaczona została na koszty naprawy odzieży i na administrację.

Rozdawnictwo odzieży jest już na ukończeniu. Dopchnił tego specjalny komitet, pozostający w kontakcie z komitetem do spraw jeńców.

Loterja.

Przy sekcji finansowej Tow. pom. dla żołn. pol. utworzona została komisja loteryjna, w skład której weszli: dyrektorzy A. Moszkowski, T. Szulborski i Zand, inż. Lande, mec. Busz, i pp. Paw. Biederman i Karzewski.

Komisja opracowała już plan loterii dobroczynnej, która rozegrana zostanie na zasilenie kasy powyższego Towarzystwa.

Wygrane stanowią: I willa piętrowa, murowana, stylowa, nowoczesnie urządzona, z ogrodem, położona w Langówku; II — plac pozamiejski pod budwę willi, przestrzeni 7.200 łokci kwadr.; III — Pożyczka Państwowa na sumę 5000 marek.

Po załatwieniu drobnych formalności, bilety loteryjne znajdują się w handlu już w tych dniach.

Wypłata zaległych zapomóg dla bezrobotnych.

Komitet dla bezrobotnych ogłasza, że wypłata zapomóg zaległych (od 28 go stycznia do 14 go lutego) trwa jeszcze będą do środy, 2 go kwietnia, do 12-iej w południe. Potym terminie żadne reklamacje nie będą uwzględniane.

Zamknięcie Domów Zdrowia dla dzieci.

Od 1-go kwietnia obydwa „Domy Zdrowia” — dla dzieci chrześcijańskich i żydowskich zostają zamknięte. Dzieci w liczbie 170 zostały już rozlokowane w różnych przytułkach i instytucjach. Inwentarz przejmują wydział zdrowotności magistratu.

Ze Związku strażaków i kominiarzy.

Przedwczoraj odbyło się walne zebranie strażaków i kominiarzy. Na zebraniu nastąpiło zlanie się Związku strażaków, mieszczącego się dotąd przy ul. Pustej № 11, z sekcją strażaków i kominiarzy, istniejącą przy Polskim Związku Zawodowym robotników miejskich. Zaakceptowano jednogłośnie ustawę i wybrano zarząd, w skład którego weszli pp.: A. Reich, P. Sagan, W. Faltzman, O. Jekel, F. Jerzmanowski, A. Boliński, L. Kowalski, A. Wrzesiński, S. Witkowski, A. Sypniewski, J. Rakowski, J. Walaszek. Siedziba Związku mieści się przy ul. Sienkiewicza 22.

Sprawa nadużyć w Komitecie rozdziału chleba i maki.

Prezydium policji państwowej miasta Łodzi komunikuje:

Wobec zaniepokojenia opinii publicznej sprawą rewizji i aresztowań pomiędzy urzędnikami Komitetu rozdziału chleba i maki i nieprawdopodobnych rozsiewanych podejrzeń, w interesie prawdy stwierdzić należy, że posądzanie ogółu pracowników o malwersacje nie może

mieć miejsca. Falszywe pozycje były umieszczone również za porozumieniem się z niektórymi administratorami domów.

Dla ukrócenia malwersacji, które przez nadmiar pobieranych (martwych dusz), zmuszały magistrat i ministerstwo aprowizacji wydawać większą ilość zapasów po cenach kontyngensowych, które to zapasy przechodzili w ręce spekulantów — magistrat po porozumieniu się z dyrekcją Komitetu rozdziału chleba i maki prosił policję o przeprowadzenie dochodzeń.

Obrót w tej spekulacji, wynoszący mniej więcej 6—8 milionów nie powodował jednak strat gotówkowych z kas ministerstwa aprowizacji lub magistratu, lecz dawał pole spekulantom do złupienia znaczniejszych kwot z nabywców tych kart nielegalnych, względnie produktów za nie nabytych po cenach paskarskich.

Nadużycia te z kartami nie mają nic wspólnego z rozdziałem maki amerykańskiej.

Teatr Polski.

Dzień o godz. 4 po poł. po cenach najniższych Teatr gra sztukę J. Staszewskiej p. t. „Na polskiej ziemi” z udziałem p. W. Biegańskiego.

Wieczorem dyrekcja Teatru występuje z premierą sztuki Fr. Wedekinda p. t. „Demon ziemi”, która obiegła wszystkie sceny europejskie. Udział w sztuce przyjmują cel niejezyki siły naszego Teatru z p. Zbikowską w roli tytułowej.

Dochód z premiery dyrekcja przeznaczyła na korzyść swej kasy, b. artystki dramat. i dyrektorowej teatru łódzkiego.

„Synteza Trzech Wieszczów”.

Na powyższy temat wygłosi p. Adela Kozłowiecówna 4 wykłady — dnia 1, 2, 3 i 4 kwietnia o godz. 8-iej w gmachu wyższej szkoły realnej (Dzielnia 50 a). Bilety są do nabycia w księgarni Gebethnera i Wolffa.

Na „Wiedzę”.

W dniu 7 kwietnia r. b. w Teatrze Polskim odbędzie się przedstawienie amatorskie, z którego dochód przeznaczono: trzy czwarte na Tow. ośw. „Wiedza” i jedną czwartą na pomoc dla żołnierzy polskiego.

Odegrany zostanie „Swierszoz za kominem” Dickensa.

„Grand Kino”.

„Grand Kino” daje dramat społeczny, zatytułowany „Synowie ludu”, ze słynnym duńskim artystą Gunnar Tolnæssem w roli głównej.

Obraz ten porusza dziś nurtujące Europę hasła socjalne, ilustruje wymownie zgubne skutki, jakie wywołują idee anarchistyczne i wywrotowe w masie robotniczej. Treść przedstawia plastycznie dwie atery robotnicze jedną idącą drogą rozumnych hasel pracy ku

dobrobytowi i opierających się na państwie, i druga, podburzana przez płatnych agitatorów, pisząca pięśną prawą, która zginać musi, jak gnie każde bezprawie.

„Casino”.

Demonstrowana obecnie w „Casinie” „Sezonowa miłość” ma bardzo żywą akcję i szybko po sobie następujące rozwiązania częściowych powikłań. Głównie jednak, poza treścią, gra Junosza-Stepowskiego i Brucówny bezspornie jest godną widzenia.

Okradzenie farbiarni.

Onegdajszej nocy niewykryci zbrojnicy, dostawczy się do farbiarni Wolfa Kepmana przy ul. Lutomierskiej № 9 i skradli dwie beły czarnej welny, wartości 20,000 marek. Bandytów z łupem umknęli bezkarnie.

TEATR POLSKI (Cegielniana 63)

pod dyr. Franciszka Rychtowskiego.
Sobota, dnia 29 marca. Po poł. o z. t. po cenach najniższych „Na polskiej ziemi”, sztuka w 1 akt. J. Staszewskiej. Wieczorem o godz. 7.30 Wieszcz Karoliny Texel „Demon ziemi”. Premiera! Tragedja w 4-ach aktach z prolog. F. Wedekinda.

Ostatnie telegramy.

Rokowania polsko-ukraińskie.

Warszawa, 28 marca.

(P. A. T.)

Donoszą nam z miarodajnego źródła: Dnia 27 marca, o godz. 2 popołudniu, nastąpiło w Chyrowie spotkanie delegatów wojskowych polskich i ukraińskich. celem rozpatrzenia możliwości natychmiastowego zawieszenia broni, zgodnie z życzeniem najwyższej rady konferencji pokojowej w Paryżu. Życzenie to doręczył generałowi Iwaszkiewiczowi i generałowi Pawlence w dniu 25 marca własnoręcznie amerykański generał Kermak, który w tym celu przybył z Warszawy w towarzystwie kapitana Ewella.

Delegaci ukraińscy stanęli na stanowisku, że przystają na natychmiastowe i bezterminowe zawieszenie broni, odrzucając z góry wszelką dyskusję z delegatami polskimi o rozejm.

Delegaci polscy wyrazili gotowość zawarcia natychmiastowego zawieszenia broni także pod tym warunkiem, że strona przeciwna w ściśle oznaczonym terminie zgadza się zasadniczo na zawarcie rozejmu przynajmniej na warunkach narzuconych poprzednio obu stronom przez

misję koalicyjną z generałem Baethelena na czele.

Delegaci ukraińscy nie zgodzili się na łączenie sprawy natychmiastowego zawieszenia broni ze sprawą rozejmu, wobec tego rokowania odroczono, aby delegat polski mógł dać możność porozumienia się ze swoim rządem.

Spór o Lwów.

Wiedeń, 28 marca.

(P. A. T.)

„Nene Freie Presse” donosi: Bawcy we Wiedniu pewien polityk z Burzesztu oświadczył, iż spór o Lwów będzie za pośrednictwem ententy rozstrzygnięty w ten sposób, że Lwów będzie przynależał do polaków. Wzajemnie za to ukraińcy otrzymają północno-wschodnią część Ukrainy z Czerniowcami. Nie należy przypuszczać, aby Rumunia sprzeciwiła się takiemu rozwiązaniu wobec niebezpieczeństwa grążącego jej ze strony bolszewików.

Pobór czeski na Spiszu i Orawie.

Warszawa, 28 marca.

(Tel. wł. „Głosu Pol.”)

Z Krakowa donoszą:

Czesi dokonywają od kilku dni przymusowego poboru wśród ludności polskiej na Spiszu i Orawie. Biorą mianowicie roczniki od 1882 do 1898. Zrozpaczoła ludność jak może protestuje. Wielu poborowych przechodzi granicę pod strzelaniami czeskimi i zgłasza się na ochotnika do służby w wojsku polskim.

W brygadzie strzelców podhalańskich formują się ochotnicze kompanie spiskie orawskie.

Rozporządzenie.

Ze względu na to, że dostawy kotłowego maki, względnie zboża, przeznaczonego dla powiatu łódzkiego są niestabilne i często nie pokrywają zapotrzebowania kartkowego, rozporządzenie komisarza rządowego na obwód łódzki z dnia 5-go grudnia 1918 r., dotyczące sprzedaży piwa białego, do czasu wydania odpowiedniego zarządzenia przez ministerstwo rolnictwa, na terenie powiatu łódzkiego uchylam.

Komisarz ludowy

(—) A. Remiszewski

M. Łódź, d. 12 marca 1919 r.

TEATR 2225

Dziś o godz. 3 p.p.

Scala

Dusza żydowska

Dziś o godz. 7.30

Szczęśliwa dziewczyna

operetka w 3 akt.

Casino

Jeszcze tylko 3 dni.

Najlepsza polska siła kinematograficzna

K. Junosza Stepowski

w roli głównej sensacyjnego dramatu z życia wielkiego artysty p. t.

Sezonowa miłość

Obraz wykonany przy współudziale: Brucówny, Brydzińskiej, Truszkowskiej, Kozikowskiej, Skarżyńskiego, Trajszo i t. p.

Mimo nakładu wielkich kosztów przy sprowadzeniu obrazu ceny miejsc niepodwyższone.

W niedzielę początek o godz. 3 cieć pp.

Notariusz
Władysław Jeżewski
b. rejent w Częstochowie
otw. z kancelarię
w Łodzi przy ul. Dzia-
łowej 13.

Panowie
właściciele przedsiębiorstw
przewozowych
zecham złożyć oferty na odwożenie
towarów i dostawę stałych for-
manek do biura Stacji Miejskiej
Kolei Państwowych, ulica Benedy-
kta 7.

Sprawozdanie Żyd. Towarz. Dobroczynności w Pabjanicach

za I-szy okres działalności (od 1 czerwca 1918 r. do 1 marca 1919 r.).

Przychód. Fundusz ogólny

Składki członkowskie mk.	4800.50
Wpisowe	1731.—
Oliary dobrowolne	965.—
do kupna węgla	1077.50
Komitet amerykański mk.	6899.—
Magistrat	9867.75
Przedstawienia	267.—
Sprzedaż 70 par trepek	600.—
48 korcy węgla	334.—
Herbaciarnia	1243.08
Zwrot pożyczek	135.—
	mk. 27919.83

Tow. otworzyło taną herbaciarnię, która wydaje dziennie około 400 szklanek herbaty po 8 fen. i około 200 szkl. herbaty bezpłatnie; chleb herbaciarnia sprzedaje po cenie kosztu. 636-1

Rozchód

Na odzież dla biednych mk.	7530.—
Na wsparcia pieniężne dla ubogich	12712.75
Rachunek węgla	1650.—
Rachunek bezprocento- wych pożyczek	800.—
Administracyjne wydatki	2335.20
Urządzenie herbaciarni	1913.69
	mk. 20441.64
Pozostałość kasowa w d. 1 marca 1919 r.	1478.19
	mk. 27919.83

NOWOŚĆ!
Dom Handlowo-Komisowy
„SAMOPOMOC”
sprzedaje z publicznej licytacji Bar-Restaurację II rzę-
du z całym kompletem.
— Blizszych informacji udzielamy na miejscu. —
Termin licytacji reklamowany będzie oddzielnie.
Zielona 3. Łódź. Zielona 3.
Właściciele: Stan. Tymowski i Karol. W. Weil.

Dr. Jelnicki
powrócił.

Choroby skórne i weneryczne.
św. Emilji № 18
(róg Widzewskiej).
10—12 i 5—7, kobiety 4—5.

Dr. Bolesław Kon
Choroby uzu i nosa, gardła
— i chirurgia.
Piotrkowska Nr. 113, do 10
pół rano i od 4 — 6 p. p.
9177—14

Dr. S. Kantor
Specjalista chorób wenerycznych,
skórnych i dróg moczopłciowych
(niemoc piciowa). Leczenie pro-
mieniami Röntgena i światłem
Piotrkowska № 144,
róg Ewangelickiej.

Godziny przyjęcia: 9 — 2 rano,
6 — 8 po poł. Dla pań od 5 — 5 p.p.
575—3

Dr. med. Artur Banasz
Chirurg-Urolog.
Choroby nerek, pęcherza moczow-
wego i cewki.
Przyjmuje od 4—5, po poł.
Pasaż Majera II.
290—13

Dr. L. Prybulski

Choroby skórne, weneryczne,
moczopłciowe i niemoc
piciowa.

Godz. przyjęć od 9—2 i 4 l.—8 w
dla pań od 5—8.

Zawadzka № 1, róg Piotrk
9313—15—1

Dr. H. Groszlik

Choroby skórne i weneryczne.
Leczenie promieniami Röntgena
i światłem.

Al. Kościuszki (Spacer.) 27.
9—11 rano i 5—7 wiecz. Panie
4—5 poł. w niedzielę 10—12.
2427—10

Lekarz-Dentysta
M. Szatensztajn
Cegielniana 15.
Przyjmuje od 10—1 i 3—7.
3024—

Dr. Z. Mierzyński

Choroby wewnętrzne i we-
neryczne

Krótko № 4.

Godziny przyjęć od 5 do 7 w
(prócz niedziel i świąt).
990—

Dr. med.

Aleksander Margolis

Sienki w oza 18

Choroby żołądka, kiszki i we-
neryczne

wznosił przyjęcia
Godziny przyjęć: od 4—6 po poł.
548—3

MEBLE

z powodu wyjazdu do sprzedaży
dania kompl. urządz. jadalni
sypialni, dziecięcy, kantor
— kuchnia.

Cegielniana 10, m. 4, od 5-7 pp.
584—

Tkalinia sztuczna

Tkanie różnej formy dzian
sztywnie nie do poznania
tak w męskim, damskim i
wojskowym ubiorze, jak we
wszystkich towarach. Mieści
się obecnie Piotrkowska 117.

602—1

Akuszerka
Frumkin-Slawin

powróciła z Rosji i mieszka przy
ul. Widzewskiej 99.
550—

Tanio do sprzedania pięć pu-
sty w śródmieściu miast
Łodzi 31x250 kw. łokci po 5 mk
za łokcie. Oferty składajcie po-
G. H. 202* w adm. tej gazety.
475—3

Zubiono legitymację chlebo-
wą, wydaną na imię
Józefa Gartmana.
610—

ietrkow-
ska 72

A black and white illustration showing a man in a dark suit and tie, looking back over his shoulder with a stern expression. He is holding a long, thin stick or pointer in his right hand, pointing it towards a large, dense crowd of people. The crowd is composed of many small, stylized figures of men and women, some wearing hats, looking towards the man. The scene is set against a plain background.

639-1

638-2

Radomosc — Piotrkowska 62,
kwaterow. 541-8

drzy]maje się również robótk
do rysowania. 645-2

Redaktor: Andrzej

raz. Główna 17, m. 2.
6:0-4

Początek przedstawień o godz. 4.30 pp.

Piotrkowska 85.
Godz. przyjęć: od 10—11 od 5—7
wlecz. codz. prócz niedz. i świąt
884-8

Każda kobieta, chcąc uniknąć piegów latem, używa **Kram**, **CRD**